

til personer, der er gift med en uddannelsessøgende, som får SU, for på den måde at sikre incitamentet til at gå i gang med en uddannelse.

Det Konservative Folkeparti kan også støtte forslagene om at korrigerer bestemmelserne om beregning af hjælp til par, hvor den ene er på starthjælp. Ændringerne på dette område bidrager til at sikre, at der for alle er et incitament til at få et arbejde i stedet for at få offentlig hjælp.

Det Konservative Folkeparti kan støtte det fremsatte forslag.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak. Den næste ordfører er fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

I Det Radikale Venstre er vi rigtig glade for, at regeringen med det her forslag erkender, at kontanthjælpsloftet ikke altid virker lige rimeligt.

Kl. 14.20

Jeg vil oven i købet gå så langt som til at betragte det som en sejr, ganske vist en lille sejr, men en sejr for oppositionen, fordi det er lykkedes os at få regeringen presset derhen, at man lemper kontanthjælpsloftet, for så vidt angår de mennesker, der er på barselorlov, og de mennesker, der står over for at skulle tage en SU-berettiget uddannelse.

Forslaget har jo – som jeg husker det – baggrund i et pressemøde med statsministeren, hvor det virkede, som om det overraskede statsministeren lidt, da han blev foreholdt den urimelighed, at man rent faktisk kunne risikere at gå på barselorlov og stadig væk være ramt af et kontanthjælpsloft, der har til formål, at det skal kunne betale sig at arbejde, at regeringen altså med kontanthjælpsloftet så at sige signalerede til kvinden på barselorlov: Se du nu at gå ud og tage et arbejde, for det skal kunne betale sig at arbejde i stedet for at gå hjemme og passe sit barn. Jeg tror, det kom noget bag på statsministeren, at det rent faktisk forholdt sig sådan, og derfor har han så lagt pres på sin beskæftigelsesminister, som ellers er, hvad jeg vil kalde kontanthjælpsloftsfundamentalist, og det har han altså gjort i en sådan grad, at det er lykkedes at få regeringen til at give sig lidt i forhold til de kvinder, som er på barselorlov.

Jeg spekulerer på, hvad det egentlig er, der skal til for at overbevise eller for at overraske statsministeren endnu en gang; om man kan forestille sig, at statsministeren vil reagere foreholdt eksemplet med den unge mand, der har fået en kræftdiagnose, som ser ud, som om den

kan føre til døden, og hvor vedkommende alligevel bliver ramt af kontanthjælpsloftet; om regeringen synes, at det forekommer retfærdigt og rimeligt, at man skal bruge økonomiske incitamenter, altså sænke folks sociale ydelser i en situation, hvor de rent faktisk ikke ved, om de lever året ud, altså, at man kan presse syge mennesker til at arbejde ved at tage en del af deres kontanthjælp.

Jeg har jo lov at håbe på, at det kan lykkes os i oppositionen med de gode eksempler – eller de dårlige eksempler er det jo – at overbevise regeringen om, at også på en række andre områder og ikke bare i forhold til barslende virker kontanthjælpsloftet ikke særlig retfærdigt.

Jeg synes i virkeligheden, at den tale, fru Henriette Kjær holdt på vegne af ordføreren, hr. Lars Barfoed, pegede i den retning, at man altså ikke var fuldstændig argumentsky.

Jeg vil da arbejde videre på at forsøge at få de gode eksempler frem, herunder også de eksempler, som jeg gav hr. Bent Bøgsted, altså bl.a. det, at vi nu er blevet enige om, at unge mennesker, der lider af borderline eller er skizofrene, ikke skal rammes af den såkaldte ungeydelse; dem har vi fritaget for at give dem ro til at blive raske. Jeg håber, at vi så også kan nå frem til en erkendelse af, at blot fordi de fylder 25 år, bliver det altså ikke mere rimeligt, at vi reducerer deres ydelse på grund af kontanthjælpsloftet, mens de er syge og stadig væk har brug for ro til at blive raske.

Jeg vil godt her som radikal benytte lejligheden til endnu en gang at lægge hundrede procent afstand til de forskellige regler, som regeringen har indført, og som efter vores opfattelse dramatisk øger antallet af fattige og marginaliserede børn i Danmark. Her tænker jeg på start-hjælpen, som vi diskuterede tidligere i dag og skal diskutere senere, jeg tænker på kontanthjælpsloftet, og jeg tænker ikke mindst på 300-timers-reglen.

Det er i mine øjne, som om regeringen fuldstændig har overset, at en aktiv arbejdsmarkedspolitik nødvendigvis må følges op af en menneskelig socialpolitik. Jeg tror simpelt hen, vi har en regering, som fuldstændig har glemt begrebet socialpolitik. De tror kun, der eksisterer arbejdsmarkedspolitik, og at den eneste vej mod helbredelse er via arbejdsmarkedet. Det synes jeg nok er det allermost skræmmende ved den her regering.

Men det ændrer ikke på, at forslaget her trods alt er en forbedring for de mennesker, som står